

PROJECT 10

J - LOAD O - POKE A - STOP NEW Q - PLOT U - OR IF I - AT INPUT M - PAUSE V - / CLS I - AT INPUT D - STEP DIM A - STOP NEW L - LET J - LOAD U - OR IF V - / CLS E - >= REM N - NEXT T - > RAND E - >= REM N - NEXT C - ? CONT H - GOSUB ↑

:: llibre futurista de ciència ficció fantàstica + guerra 'Projecte 10' ::
:: autor > Joaquim Vidal Juventench ::
:: llibre gratuït de distribució únicament per internet en format pdf ::
:: <http://www.digiconcrete.net> ::

| projecte 10 > ajuda i conceptes bàsics per al lector |

Projecte 10 >>>> És el nom d'un complex d'instal·lacions construït al damunt d'una illa de terra allunyada de tot. El Projecte 10 es basa, sobretot, en un conjunt de moltes parcel·les metàl·liques de planta quadrada que cobreixen tota la superfície del territori.

L'illa >>>> L'illa enmig del mar no és només un escenari, és la principal protagonista d'aquest llibre. L'illa està controlada pels amos, éssers humans constructors i guardians del Projecte 10. Habiten des del centre de l'illa fins gairebé tota la perifèria. Les restes de territori no ocupades per les instal·lacions del Projecte 10 són habitades per éssers humans exiliats. Els exiliats odien els amos. La majoria dels amos detesten els exiliats. L'illa està situada en un context de futur alternatiu del planeta Terra i dels éssers humans. En aquest llibre, les històries personals no importen massa, el realment important són els fets que protagonitzen els grups de gent.

Parcel·la del Projecte 10 >>>> Cada parcel·la metàl·lica de l'illa pertany només a un únic amo. Aquest amo pot crear els seus propis mons dins la seva parcel·la de planta quadrada. L'amo domina el seu entorn amb la imaginació. Només d'imaginar una cosa, aquest producte de la imaginació de l'amo es converteix en realitat, a l'instant. La parcel·la transforma l'energia en matèria. Pot crear matèria fins als límits laterals del seu espai. El límit vertical és de 2 km. cap amunt i des del terra. Només hi ha dos estats o modes en els quals una parcel·la pot estar:
> en mode repós (sense cap món activat).
> en mode creació (amb un món activat i creant matèria contínuament).

Diàlegs, somnis, creacions, pensaments i altres accions >>>> Aquest llibre té una nomenclatura pròpia per presentar els diàlegs, somnis, creacions, pensaments i altres accions dels personatges. Quan surt el nom d'un personatge seguit de dos punts (:) vol dir que el personatge parla a partir d'allà.
Exemple de nomenclatura:
Marthia: >> La Marthia parla a partir dels dos punts (:).

Si el personatge pensa, crea o somia alguna cosa, fet que és diferent a un diàleg, sortirà el nom del personatge seguit d'un punt (.) i de la paraula pensament, pensament-creació, somni...

Exemple de nomenclatura:

Marthia.Pensament: >> Es pot veure què pensa la Marthia, a partir dels dos punts (:).

Factory10.Pensament-creació: >> Es pot veure que pensa-crea en Factory10, a partir dels dos punts (:).

Factory10 és el nom d'un amo. Els noms dels amos sempre acaben amb '10'.

Tot ho entendràs molt millor quan comencis a entrar en la història.

ESQUEMA

DE PARCEL·LA DEL PROJECTE 10

PARCEL·LA AMB AMO
> SENSE CAP MÓN ACTIVAT

PARCEL·LA AMB AMO
> AMB UN MÓN ACTIVAT

PROJECTE 10
ENTRA

**AL LLIBRE FUTURISTA DE
CIÈNCIA FICCIÓ FANTÀSTICA
+ GUERRA**

| projecte 10 > minilectura > inici |

Kolor10.Pensament-creació: Així m'agrada! Les ones sonores es creen del no res. Música a tot volum! Llums de tots colors giren i canvien de forma a tota velocitat. 15 DJs manipulen moltes màquines i ordinadors. Màquines totalment inútils aquí.

Jo creo les lleis físiques de tot el meu món.

Però m'encanten els ordinadors.

A les meves mans els encanta el tacte de les tecles.

Els rajos de llum surgeixen del no res. Esquincen la foscor.

Aquests 2 DJs tocaran de caps per avall. Flotant.

Els cabells blancs tenyits d'aquell DJ creixeran seguint el ritme fins inundar la pista d'escuma fresca. La gent salta i s'hi submergeix. Aquelles 2 noies em miren lascivament.

M'encanta escoltar els meus pensaments en veu alta! El meu món els sonoritza i els barreja amb la música a tota potència!

Gent! Crideu el meu nom! Kolor10! Així! Més fort! DJs! Més fort! Més llum! Èxtasi!

Kolor10! Kolor10! Kolor10!

Noies que vestiu llenceria fina! Toqueu-me! Jo sóc el vostre amo!

En el meu món quadrat jo sóc l'amo!

Jo sóc l'únic déu! Kolor10! Tot és real! Tot ho creo jo!

| projecte 10 > minilectura |

Strike10.Pensament-creació: Em sembla que he dormit massa. Estic de molt mal humor! Tinc la boca seca. Imagino aigua neta i pura dins la boca. Amb bon gust. Freda, es mou. Es fa realitat.

Vull alguna cosa més dolça...

Suc de taronja... Perfecte. Me l'imagino dins d'un got molt gran. Així el beuré amb calma... com abans... Quan era petit i la mare me'l preparava...

Ecs!

Quan creo un suc de taronja per beure-me'l, vull que tingui gust de suc de taronja fresc! Ja sé que sempre el primer tast és imperfecte! Però és que no s'hi assembla en res!

Faig un petit canvi en el gust... Ho degusto... No... Encara no... Fa falta més fortor.

Faig un altre canvi en el líquid que ja tinc dins la boca... Quasi... Fa falta una mica més de frescor... Em sembla que ara és bo...

Canvio tot el gust del suc de taronja que hi ha dins del got només d'imaginar-m'ho...

Estic suat i faig pudor. Imagino gotes pures d'aigua que plouen sobre meu i es fan realitat.

Un raig més fort. Em netegen.

Jo sóc l'únic amo del meu món!

| projecte 10 > minilectura |

Susse: Què ha passat?

Khan: Ha reiniciat el seu món sense deixar-los sortir! Els tenia agafats amb les mans quan ho ha engegat tot! Ha estat instantani! He vist que els agafava un moment per les mans i llavors ja he vist que tot es formava en un segon! Tot estava desconnectat i no hi havia res excepte el gran terra quadrat metàl·lic de molts metres quadrats, i de cop... S'ha format tot! Tot de matèria ha aparegut! S'ha creat! La matèria els ha engolit!

Els ha posat dins d'un dels seus mons! Els ha tancat! Tots els amos són iguals! Igual de porcs! Merda! Es creuen déus i són humans com nosaltres!

No els podem veure. Tota la matèria que s'ha format al seu voltant és opaca. La llum de fora no hi pot entrar ni la de dins pot sortir-ne.

Susse: Què els deu fer? Si els hagués volgut matar només hauria hagut de reiniciar el món sense tocar-los, sense agafar-los. Tota la matèria real que hi ha dins l'espai quadrat metàl·lic

del terra, exceptuant l'amo i tot el que està enganxat a ell, queda readaptada al nou món. S'haguessin desintegrat.

Khan: Sí. I no ha estat així. Els té ben vius dins en el seu món. Per què? Per què vol en Josh i la Marthia?

| projecte 10 > minilectura |

Marthia: Què fas, Factory10? No cal que ens entris dins el teu món. No ens has donat temps per treure'ns la roba! Nosaltres només et portem una mostra de les plantes que cultivem. Si te les fumes i t'agraden, te'n portarem més... No vols flipar? Com els altres? No vols estar lliure de tu mateix? De la raó? Crear sense haver-t'ho d'imaginar? No vols sorprendre't? Ja ens donaràs plaers del teu món quan t'hagin agradat les plantes!

Josh: Pren-t'ho amb calma. Prova-ho i ja tornarem... Ja ens faràs la comanda si t'agrada... Va... No em fa gens de gràcia que ens tanquis en el teu món sense avisar... Si encara no ens coneixem...

Marthia.Pensament: No ens coneixem i ja estem tots 3 ben despullats! Hem estat uns imprudents... Li hauríem d'haver donat les plantes des de fora del seu terreny. Hem de persuadir-lo per tal que ens deixi marxar sense fer-nos mal!

La cara que fa des que ens ha tancat en el seu món no m'agrada gens! Un somriure glaçat i fred... Malalt...

Marthia: En Josh té raó. Deixa'ns marxar... Ja provaràs la mercaderia quan estiguis sol...

Factory10: Tinc una idea millor. Una idea diferent... Segur que ningú més us ha fet una oferta com que la que ara us faré... La droga segur que és de les bones... Gràcies per portar-me-la... Mai prenc drogues, però ja que heu vingut...

Vull provar una cosa millor. Més suggerent. Amb més adrenalina.
Què us sembla un joc a mort amb vosaltres dos? Qui es mori, perd.
Sona be, eh?
QUI ES MORI, PERD.

| projecte 10 > minilectura |

Khan.Crit: Marthia! Josh! Em sentiu?

Khan.Pensament: No m'escolten.

| projecte 10 > minilectura |

Marthia: Que t'has tornat boig, Factory10? Jo no vull morir ara! Aquí tu tens el poder!

Factory10: És clar que tinc el poder.

Mireu. Jo ara crearé un escenari preparat per l'ocasió. Després tots 3 estarem amb les mateixes condicions. Tots 3 tindrem només una metralladora gran amb bales infinites. Per suposat, tot serà real. La mort serà autèntica. Un autèntic joc a mort. Us prometo que no crearé res més fins que el joc s'hagi acabat. Només em dedicaré a córrer i a caçar-vos.

A partir del moment en el qual el joc comenci, tots 2 m'haureu de matar. Si em mateu, el joc s'acabarà. Si jo mato a qualsevol de vosaltres 2, el joc també s'acabarà.

2 contra 1.

Sóc molt generós. Si vosaltres guanyeu, jo hauré mort. El meu terreny serà vostre. Tindreu un món vostre. Podreu fer-ne el que desitjau.

Si 1 de vosaltres mor, el joc s'haurà acabat i el supervivent s'emportarà el cadàver de l'altre a fora. I jo hauré guanyat!

Josh: Ets un mentider! Nosaltres no podem ser amos del teu terreny! El teu terreny té incrustat un aparell indispensable que reconeix el teu ADN com a únic amo. En tot moment! Només tú pots ser l'amo! Que ens has pres per ignorants, o què? Tots els terrenys quadrats metàl·lics de l'illa funcionen així. Cada terreny només té 1 únic amo. Ho sabem tot! Desgraciat!

| projecte 10 > minilectura |

Josh.Pensament: No m'ha deixat dir res més! Tot ha estat massa ràpid! He sortit volant! On és la Marthia? On sóc? Què hi fa aquesta metralladora gegant a la meua mà dreta? Per què gairebé no pesa gens? Què hi faig vestit de negre ajustat? On sóc? Deixa'm respirar! Ja noto el meu pes contra el terra! La meua ment s'ha assentat! En Factory10 va a per nosaltres! Ens vol matar! On ets? Vas a per mi o la Marthia? Faràs trampes?

No em puc creure el que veig! Factory10. Ets un malalt mental pervertit!

Com pot ser que puguis crear això?

Passadissos estrets de formigó i ferros rovellats. Llums artificials clavats al sostre i parets. No hi ha finestres.

Corro. Molt. Si no ho faig m'agafen els peus. S'han acostat. M'hi fixo i estan per tot arreu. M'agafen molt fort i em supliquen. Com pot ser que hakis creat això només amb la teua ment, Factory10?

Obstacles. Em costa seguir endavant.

Tots els passadissos per on corro estan plens de gent pel terra. Amuntegats. Vius.

Agenollats. Tothom. Famílies unides, pels terres. Formant nuclis. Gairebé no em deixen espai per passar. Tot el que veig és pell maltractada. Tothom és damunt del terra agenollat i encongint. Tremolant. Morts de por. De què tenen por?

Pudor d'orina. Molt forta.

Gairebé no hi ha espai per posar cada peu per fer passes. I si em paro, m'agafen. Em volen treure l'arma, la roba. Em supliquen amb els ulls fora de si. Pares que volen protegir les famílies. Tots nus, plens d'esgarrinxades.

Corro. On ets, Factory10? T'he de matar abans que em matis tu a mi! Si trobo la Marthia ho farem plegats!

...

Merda!

...

Josh.Crit: Aargh!

Josh.Pensament: Alguna cosa m'ha agafat la cama! Caic a terra! El formigó és dur!

No he de cridar més! Em pot sentir! Ara ja pot saber on sóc!

Mans i cames m'agafen per tot arreu!

Una mà posa els dits dins el meu nas!

La boca...

Josh.Crit: Nggggh!

Josh.Pensament: M'he d'aixecar una mica! Em mataran a cops...

Estan desesperats!

Encara tinc la metralladora ben agafada!

Disparo endavant! Vigilo de no disparar-me a mi mateix! Un braç arrencat vola! Sang a raig!

Un cap vola! Tothom queda esquitxat! Un altre cap! Bala a bala, membre a membre, òrgan a òrgan.

La nena no! No! No! Merda! Una nena! Tambe! Jo no... Volia...

Factory10! Com pots crear aquesta crueltat?

Et mataré! Lentament!

Em poso de genolls. Disparo més. Cames rebentades. Mans que surten disparades! A

trossos! Més sang m'esquitxa la cara! Líquid calent em regalima!

Tot ben real! Dolor! Cops de puny per tot arreu! M'obren la pell.

Em giro sense parar de disparar. La carniceria cada vegada és més bèstia. La gent, horroritzada, es comença a separar de mi. Em poso dret. Puc fer més passes. Surto corrent com puc. Patino amb la sang, però de moment no caic.
He d'anar més ràpid. En Factory10 ja ha de saber perfectament on sóc. Segur que ha sentit els trets i els crits. Més ràpid.
Estic esquitxat de sang. Em penja llafiscosa dels braços i la metralladora. Sento dolor per tot el meu cos.
La gent s'aparta. A terra. Més encongits, nus. Protegint-se amb ells mateixos.
És la inexistència aberrant de la dignitat humana!

| projecte 10 > minilectura |

Marthia.Pensament: Corro! Empleno els pulmons amb tot l'aire que puc! Els buido. Bufo. Corro! Repetidament! He de trobar un amagatal! He de trobar en Josh! Junts tindrem més possibilitats de sobreviure!

El terra inundat no m'ajuda gaire a passar desapercebuda. Ho esquitxo tot! Només veig estructures mig inundades de formigó. Només puc anar cap amunt!

Escales! Ombres!

La metralladora que tinc a la mà gairebé no pesa!

Mai m'havia sentit així... 'SEXY'. El top i els pantalons ajustats negres em farien sentir molt bé en qualsevol altra situació... Però ara no... Ara estic morta de por!

...

Un moment... Sento trets! A dalt!

En Josh i en Factory10! Ja s'han trobat?

He de córrer més ràpid! En Factory10 segur que no em busca si ja està disparant contra un objectiu! No cal que m'amagui!
He d'ajudar en Josh!

Cap a dalt!

...

I si és en Factory10 que dispara indiscriminadament per atraure'ns?

Potser en Josh ha pensat el mateix que jo!

Potser en Factory10 ens vol atraure cap a ell tot pensant que nosaltres dos correrem a ajudar-nos pensant que és l'altre el que està en perill!

He de tenir seny!

De moment sembla que estic sola!

Què és aquest soroll? S'acosta però no veig res. La penombra no mostra res!

S'acosta! M'envolta per tot arreu! Què? Corro com una boja abans de saber què és!

Partícules! Se'm posen per tot el meu cos! Als llavis! A les orelles! A les mans! Em miro les mans! Mosques! Milers! Busquen la meua escalfor! No em deixen? Estic desesperada! Si disparo, en Factory10 em localitzarà! Només puc córrer i aguantar!
Se'm posen al nas! Em costa respirar!

Angúnia!

Pujo més i més escales! M'entrebanco! Pujo! Si ara apareix en Factory10 em matarà sense problemes! No veig res!

M'entrebanco! Què és...

Un cadàver!

Un altre!

Aquesta és la causa de tantes mosques?

Una cara morta!

En Josh?

No!

Corro!

Una altra cara morta! En Josh!

Mosques! Merda! Tots els morts de terra són en Josh?

No ho sé! En Josh autèntic és viu en un altre lloc? Això són una mena d'esquers? Un joc d'en Factory10?

Corro!

L'ambient es torna fred de cop! Molt fred! De la meva boca surt vapor!

Corro!

Estic morta de por! Les mosques deixen d'atacar-me. El fred fa que deixin de volar per tal d'economitzar energia. Estic cansada, però no puc parar!

En Josh autèntic ha de ser en algun lloc! Si no fos així, el joc s'hauria acabat! S'acabarà quan en mori un!

Què? En Factory10 és allà baix! D'esquenes! Agafa en Josh pel coll! L'aixeca! L'escanya!

És en Josh de veritat? És un esquer?

No tinc temps! He d'esbrinar-ho! L'apunto amb la metralladora!

Què? No!

No!

A mi no!

| projecte 10 > minilectura |

Josh.Pensament: Ho he vist tot!

Era lluny però ho he vist tot!

Ha jugat amb ella!

Porc!

Factory10!

Tenia una persona d'aspecte idèntic a mi mateix estrangulant-la entre les mans! Era un esquer!

L'estava esperant! Quan ella ha volgut aturar-lo, en Factory10 ha disparat! L'ha assassinada! És morta!

El cap de la Marthia ha esclatat!

Ell ha rigut una mica i el joc s'ha acabat! El decorat ha desaparegut! La metralladora i la roba s'han fos! Hem tornat al món real.

No pot ser!

Déu meu!

| projecte 10 > minilectura |

Khan.Crit: Marthia! Què ha passat?

Josh: Per què l'has assassinada? No tens dret a seguir viu!

Factory10: Si intentes atacar-me et mato aquí mateix només de pensar-hi. Sou completament previsibles.

Emporta't el seu cos.

Ara pesa menys que abans.

Tenia un cap massa gran pel cervell que contenia.

Surt del meu terreny abans que tingui la idea d'activar un altre món i et desintegris.

Josh: Ressucita-la!

Refes-li el cap!

Factory10: No puc. Això només ho puc fer dins del meu món. Activat.

Ella només podria viure aquí dins. No podria sortir mai més. No seria ben bé ella.

I vull estar sol.

A dins del meu món, a la matèria real com la teva, se li pot afegir més matèria com vestit, més carn, i tot el que jo vulgui. Però quan se surt del món, tota la matèria afegida desapareix. Només perdura la matèria real, com el teu cos.

Per això ara estàs despullat. Només ha perdurat la teva matèria real. Tu. No pas el que portaves a sobre.

El vestit amb el que has vingut abans s'ha desintegrat i ara no el puc refer. S'ha fos només d'entrar al món. Ha deixat d'existir fa molta estona. Llavors he creat el vestit que portaves per al combat.

Tot això ja ho saps. Tots ho sabeu.

Ja sabeu que, sempre que els amos desactivem un món, anem despullats. Així no tenim problemes de vestuari en l'interval de temps que hi ha entre desactivar un món i activar-ne un altre, dins la nostra parcel·la de terreny. Una vegada hem iniciat un nou món ens vestim si volem, només de pensar-hi.

Per això ella no té cap, està despullada i no té vida.

La matèria real, quan la deixo entrar en un dels meus mons, és la única cosa que pot patir canvis irreversibles. És com una excepció.

Quan jo engego un món. Tota la matèria real que no toco, desapareix a l'instant. Per això us he agafat les mans abans, quan he iniciat el món. A partir d'aquell moment, els 3 érem l'única matèria real que hi havia dins del món.

3 excepcions a tot l'entorn.

I la nostra matèria real es comporta igual que a l'exterior. Els canvis que es fan a la matèria real són irreversibles a partir del moment en què es fan.

No puc tornar a unir la matèria real i pretendre que es mantingui unida fora del món quan aquest desapareix. Això és impossible.

Els únics canvis que perduren dins i fora dels mons són aquells que el cos humà ja ha assimilats, separat en elements microscòpics i integrats a la sang o als ossos... Com el menjar ja assimilats... I ni jo mateix entenc la causa.

Tota resta de matèria extra desapareix quan se surt dels mons.

Ella no pot ressucitar i sortir del meu món com si res.

Ja no té cap.

Ella només viuria dins del meu món. Afegint matèria extra. No seria ja la Marthia que coneixies. I no ho vull.

Restarà morta.

Ara emporta't el cadaver!

Ràpid!

No tinc paciència!

Va!

| projecte 10 > minilectura |

Hank: Què estàs fent amb l'ordinador portàtil del clan?

Kim: Estic creant un joc com els que es feien fa moltíssims anys. Dibuint 'pixel' a 'pixel'. Sembla fàcil, però no ho és gens.

Hank: Què dius?

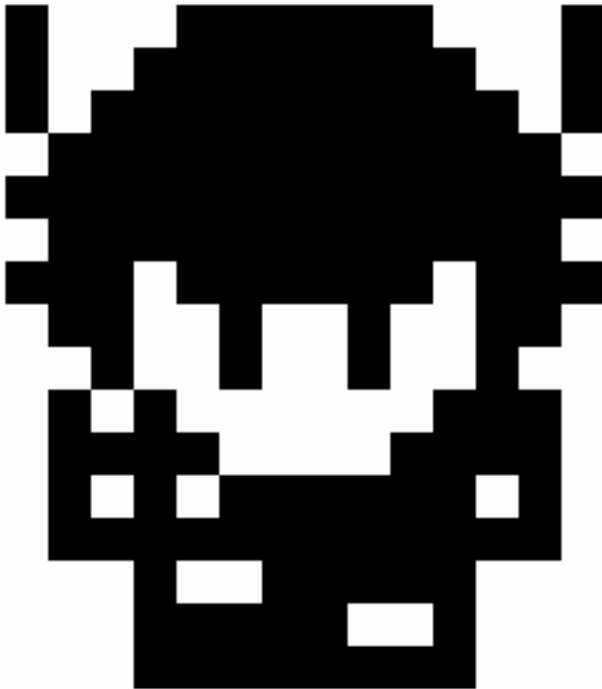
Kim: Sí.

L'altre dia, mentre estava mirant la informació emmagatzemada d'aquesta màquina, vaig trobar un curiós emulador d'un antic ordinador de 8 bits. Un ordinador domèstic dels inicis. Juntament amb l'emulador, també hi havia uns quants jocs de l'època. Són extremadament simples, però enganxen molt.

Com que ja fa anys que el temps és una cosa que no ens preocupa massa, m'estic dedicant a fer un joc amb aquest emulador. Estic fent un joc de 8 bits!

Bé...

Mira...

Com pots veure, encara tinc molta feina per endavant. Però la cosa va rutllant...

Dibuint 'pixel' a 'pixel' és una cosa que requereix molta paciència i temps...

Bé...

El temps és una cosa de la qual anem sobrats...

| projecte 10 > minilectura |

Hank: Kim, de fet, he vingut per avisar-te que tenim reunió de tot el clan. Hem d'anar-hi. Tothom ja deu estar caminant cap allà.

Kim: Hank! Per què no m'ho has dit abans?
Què ha passat? Ha passat alguna cosa greu?

Hank: Anem!

| projecte 10 > minilectura |

Karl: Mireu...

La meva filla és morta!

Morta!

Aquí al davant teniu el que queda de la meva petita Marthia!
Una noia que tenia molt per viure! Moltes emocions per sentir!
Ara és morta! Quieta! Despullada! Sense cap!
Mireu-la!
No podré estimar-la mai més! Ja no hi és! No existeix!

Ja n'estic fart! Això no pot continuar així!

No ho veieu?

Seguim vivint com rates!

Ens maten per diversió mentre nosaltres només volem viure una mica millor!
Com rates... Vivint de les deixalles dels amos! De la terra que no van necessitar!

Hi ha molts nois i noies que han nascut aquí, que no van viure el que vam viure els grans. La mort, la destrucció i el despreu dels vius!

Us tornaré a explicar a tots la mateixa història de sempre; però espero que aquesta sigui la darrera vegada que l'explico amb el mateix final! Després d'aquest relat hem de buscar un final diferent. Hem de treballar ara per aconseguir un final en el qual nosaltres serem els guanyadors!

No podem continuar així. Hem de dominar l'illa. Hem de dominar el territori! Sigui com sigui!
Tots els clans! Els convencerem! Tenim molt a guanyar!

Tots ho sabeu. Fa 23 anys, aquesta illa apartada del nostre antic país era un dels pocs espais d'oci natural que quedaven; turisme, cacera, urbanitzacions adaptades a la natura, centres de tractament de l'stress, centres amb activitats destinades a la motivació del personal de les empreses, centres de desintoxicació, centres de relax (amb el sentit més ampli de la paraula)...

Tots els que teníem una vivenda en aquest racó de món érem uns privilegiats. I ho sabíem. El nostre país s'havia anat convertint en un estat militar totalitari. S'havia annexionat territoris. Fins i tot havia canviat el nom; ara s'anomenava la Unió de Repúbliques. Ja no hi havia llibertat d'expressió. Tots els mitjans de comunicació eren del govern o estaven controlats pel govern. La direcció del país era militar. Aquesta illa apartada semblava estar al marge de tot el control. Dissimulada enmig de les altres illes Grenla.

Tot això fins l'inici del Projecte 10. El projecte personal d'un home dedicat a l'exèrcit. Un home dedicat a la investigació d'armes avançades, dedicat a la genètica i a tot tipus de nova tecnologia.

Un patriota.

El nostre enemic.

En Werner Helsintat.

Dedicat tota la vida a l'exèrcit, va ser un dels responsables de l'èxit del control militar del poder central. Homes motivats.

Amb l'ajut de tota la seva tecnologia superior, el govern va esdevenir militar. Ningú va gosar plantar cara a l'exèrcit. Ni les altres potències mundials. Les poques persones que es van queixar, van morir davant les càmeres. Penes de mort a la TV.

L'estat es va fer més i més fort. Tot estava ben lligat.

En Helsintat tenia un somni, el seu Projecte 10.

L'exèrcit-govern li va concedir el desig. Una illa sencera per a ell i el seu projecte. Una illa que a partir d'aquell moment restaria desvinculada totalment del govern-exèrcit estatal.

Una illa per a ell sol, tot i formar part del mateix país. Sense interferències de cap més poder.

L'illa autònoma d'en Helsintat.

Va portar aquí tots els seus fidels col·laboradors i va muntar el seu petit exèrcit. Era el seu territori propi. L'exèrcit del govern no va posar mai els peus aquí des que en Helsintat va començar els preparatius del Projecte 10.

L'exèrcit del país no tornarà. Aquest és el tracte.

Així ens ho va fer saber el mateix Helsintat en el seu discurs.

El discurs...

Tots els que hi érem no l'oblidarem mai!

Protegit per tots els seus homes i dones, soldats, científics, constructors, i pels seus tancs, helicòpters...

Ens va notificar que l'illa havia estat expropiada i que tots els habitants teníem dret a un vol de tornada al país o lloc d'origen, a més d'una suma de diners. I ja està!

Tenia tota la força del govern central militar al darrere. Ens va fer fora a tots. Teníem un termini per fer-ho. Uns vols programats. Una compensació econòmica irrisòria.

Hi havia turistes que no s'ho van acabar de creure. Es pensaven que els seus governs farien alguna cosa.

Es van equivocar.

Nosaltres no ens ho vam creure. Ens pensàvem que els governs dels habitants de l'illa que tenien nacionalitat diferent a la nostra farien alguna cosa.

Ens vam equivocar!

Ens vam equivocar!

Ningú va moure un dit!

Ens pensàvem que tots junts podríem resistir!

No vam poder!

No vam marxar en el termini establert i ja no vam poder marxar! Mai més!

Helsintat va escampar el seu petit exèrcit per tota l'illa. Ens va bombardejar. Tot era una sola imatge de destrucció; va eliminar la majoria d'edificis... Va eliminar tot el que permetés

comunicar-nos amb l'exterior de l'illa; com les torres i centrals de telefonia i comunicació...
Ens va prendre l'electricitat i l'aigua.
Va connectar tots els recursos existents a la central de seu Projecte 10 (això ho hem sabut pels amos que posteriorment han parlat més del que en Helsintat voldria).

Helsintat va eliminar tot el que no li era necessari. Ens va matar.

Només els que ens vam amagar a la perifèria de l'illa ho podem explicar! Ho va netejar tot!
Era la seva illa. Seva i del Projecte 10!

Qui es volia defensar, moria!

Només els que ens vam amagar i vam agafar el més essencial vam sobreviure.
Molts mesos arrossegant-nos! Els que ho vam viure ho recordem bé!

Ell i els seus treballadors van construir tot el complex de parcel·les del Projecte 10.
Van emplenar tota l'illa de parcel·les quadrades metàl·liques blindades i van encerclar tot el conjunt amb tanques electrificades. Les tanques que vam aconseguir travessar per alguns punts ja fa anys!

Vam descobrir que mentre ens consideressin rates i no els molestéssim massa, no els importàvem el més mínim. Ells estaven completament protegits. Se sentien segurs.

Segons la seva manera de pensar, ells eren molt superiors a nosaltres. Gairebé ni ens consideraven.

Mentre no els molestéssim, no ens matarien.

El seu petit exèrcit tenia coses molt més importants a realitzar.

Els van passar a ser els 'amos' del Projecte 10. Tots els col·laboradors de Helsintat són els 'amos' de cada parcel·la del Projecte 10, també anomenat Projecte Déu.

Tot el projecte era molt sòlid.

Amb les mans i les eines rudimentàries que teníem no es podia sabotejar cap parcel·la ni cap instal·lació.

No podem oblidar els ciutadans de l'illa que van morir sota les runes, per les bales, per les bombes, pels tancs, per les flames, pels helicòpters, pel combustible encès!

Nosaltres només teníem les escopetes de cacera i els còctels molotov!

Quan el Projecte 10 va estar totalment construït, vam poder sortir dels nostres amagatalls i formar poblats. Cada grup de gent es va anomenar 'clan'.

Tot i no tenir ja accés a combustible, aigua o electricitat corrents, vam aconseguir punxar punts d'electricitat de les tanques exteriors del Projecte 10. Amb això vam poder fer funcionar aparells elèctrics. Els recanvis de molts aparells es van acabar i no van ser útils mai més. Totes les màquines que necessitaven algun tipus de recanvi, combustible o element fungible van deixar de funcionar. Per això no tenim ni bolígrafs. Gairebé només funcionen els ordinadors que no s'han espatllat amb els anys.

Els petits no han vist mai funcionar ni un trist encenedor!

La vida, des de llavors, no ha estat fàcil. Tots ho sabeu! Ha estat una vida de supervivència!

Mentre els amos segurament viuen millor que els mateixos integrants del govern de l'estat!

I ara què?

No n'esteu farts?

Mireu la Marthia!

No té cap! Pel caprici d'un amo! Un amo que no és ni de bon tros un dels més importants d'en Helsintat! Un desgraciat!

Biloba: Cada vegada que miro al cos de la Marthia se'm regira l'estòmac. Necessito que l'amo que li ha fet això pagui! He de veure'l morir! Com més amos millor! Tu saps que la Marthia i jo hem estat sempre com germanes! Però... Com ho fem, Karl? Tens pensat algun pla coherent que no es basi només amb l'odi acumulat? Un pla objectiu que pugui tenir èxit?

Karl: Ara mateix el més important és aconseguir ser un bon nombre de gent motivada. Hem de convèncer tots els clans possibles per tal de formar un bon nombre d'escamots. També ho podem fer nosaltres sols, però no tindrem tanta munició. Després d'aquesta reunió els avisarem.

Hem d'arribar al Centre de Control del Projecte 10 i desactivar-lo. Hem d'aconseguir el control de totes les instal·lacions. Sabem del cert que hi ha un Centre de Control del Projecte 10. Hem d'arribar-hi fent el menys soroll possible. Matant els amos que faci falta, però un per un. Hem de fer-ho ràpidament per tal que ningú demani ajuda a l'exèrcit estatal. L'exèrcit del govern no ha vingut mai i no ha de venir ara!

Suposem que ningú està ja vigilant la defensa de les instal·lacions. Si no hi ha hagut cap intent de sabotatge des de fa més de 20 anys, no esperem que hi hagi ningú en alerta ara mateix! Això vol dir que segurament les armes que posseeixen estan esperant que algú les governi i les faci servir. Ho farem nosaltres quan n'agafem alguna!

Per altra banda, cada amo dins la seva parcel·la està aïllat de l'exterior. Ningú el pot distreure ni avisar de res per via remota mentre té el seu món activat. No poden parlar entre ells a distància.

Si trobem un amo fora del seu món, el matarem.

Si matem un amo quan ell mateix ha desconnectat el seu món, la parcel·la quadrada no el detecta com a mort, perquè no està activada. Només fa un anàlisi d'ADN quan un món s'activa i està funcionant. La parcel·la es pensa que l'amo simplement ha marxat.

Hem d'endevinar el lloc on està situat en Centre Control i anar directament cap allà. Cada clan per un front diferent.

Per suposat, hi haurà moltes parcel·les construïdes estratègicament que ens barraran el camí.

Hem de matar els amos que en són propietaris per garantir-nos el pas. Sense pietat i ràpidament. Que cap amo s'adoni de res i que ningú avisi ningú. Haurem d'obrir-nos camí a través de les parcel·les!

Quan arribem al centre, ja veurem com ens ho manegarem per entrar. Farem les coses pas a pas. Qui sap, potser ja haurem aconseguit algun tanc. Potser podrem matar en Helsintat! Potser ja l'haurem mort. Potser no. Potser ens serà útil. Potser ja serà mort.

Arribar al centre no serà fàcil. Tot ha de sortir a la perfecció. Si algun amo ens veu i aconsegueix sortir armat de la parcel·la, pot complicar-nos les coses.

Cada amo que avisem mitjançant el sensor exterior de la seva parcel·la ha de morir abans de saber exactament què li ha passat. Sentiré plaer cada vegada que la meva escopeta rebenti el cap d'algun amo amb un tret de cartutx!

Aquesta és la tàctica a seguir cada vegada que tinguem la intenció de matar un amo per aconseguir passar per la seva parcel·la sense acabar desintegrats: un de nosaltres prem el sensor exterior de la parcela, llavors l'amo apagarà el món amb la confiança adquirida de més de 20 anys de pau i mirarà què passa. En aquest petit espai de temps, i sense que l'amo tingui temps de veure res, uns quants de nosaltres dispararan trets d'escopeta de cacera tot rebentant el seu cap. L'amo morirà a l'acte i podrem passar.

Això vol dir que finalment podrem fer servir els cartutxos de les escopetes que hem guardat tots aquests anys. Com sabeu, es cartutxos no caduquen si estan emmagatzemats en llocs on es reuneixin les condicions òptimes de temperatura i humitat. I hi han estat. Esperant el dia de la venjança.

Venjança!

Ah! Les condicions meteorològiques també són perfectes fins i tot a les nits. Aquests dies no hi ha núvols i s'acosta lluna plena. Molta llum de nit i no plourà. És el moment!

| projecte 10 > minilectura |

Sven: Aquesta vegada va de debó. El pla d'en Karl del clan Jane ha convençut el nostre líder. Un amo li ha matat la filla. Podria ser la filla de qualsevol líder. Serà un atac que començarà demà a la matinada per moltes bandes. Simultàniament. Ara tenim reunió del clan. Ens intentarà convèncer... I no costarà gaire! Jo porto tota la vida esperant aquest moment d'unitat!

| projecte 10 > minilectura |

Josh: Molts clans s'apunten a l'atac! Han enviat homes aquí per tal que s'articulin els punts d'inici de cada clan, hora aproximada i objectiu. Anem-hi!

Karl: Això funciona! Aquesta vegada guanyarem! Tu i jo podrem començar matant en Factory10 com a escalfament! Dispararem a la vegada! Ha de pagar el que ha fet! Ull per ull! Dent per dent!

Josh: El meu germanet de 5 mesos es mereix un futur molt millor! Vull que el seu riure innocent i feliç perduri durant molt anys! No vull que la seva cara es torni trista!

| projecte 10 > minilectura |

Susse: Ja hem arribat!

Josh: Estàs segur de fer d'esquer, Karl? No hauries de disparar amb mi?

Karl: No. Quan jo premi el sensor i ell em vegi despullat, s'ha de pensar que sóc un amo qualsevol. Tu ets massa jove per semblar un amo. No s'empassaria l'esquer! Ha de parar el seu món un moment per tal que sigui totalment vulnerable! Els perdigons dels cartutxos han d'aconseguir arribar al seu cap. Això només és possible quan hagi desactivat el seu món i es mostri tal com és. Despultat.

En Factory10 només baixarà la guàrdia si es pensa que està amb un dels seus. I jo sóc més de la seva edat.

Va!

Amagueu-vos i situeu-vos al voltant de la seva parcel·la quadrada! Que no us vegi quan jo premi el sensor! No li traieu el punt de mira de sobre! No podem fallar!

| projecte 10 > minilectura |

Factory10.Pensament-creació: Les brànquies són grandioses. A sobre meu. Veig cada batec del cor. Els impulsos de les neurones. Més cors. Grossos. Venes i arteries. Finalment he aconseguit sentir-me petit! Grans bombolles. Els ritmes dels cors formen una base sonora molt contundent. Metall esparrecat. Tot plegat submergit en líquid blanquinós, transparent i llafiscós amb gust de gelat de caramel. El metall fos adopta formes que deixo que el meu subconscient model·li. Guerrers de plàstic es desmembren amb violència entre ells. Erupció de líquids de diferents colors que les aranyes van eliminant, juntament amb els excrements de l'aparell digestiu gegantí en el qual estic assegut. El ritme dels cors...

M'estic adormint... He de vigilar que el meu subconscient no prengui el control... Si faig alguna bestiesa moriré de veritat... Sort que mai prenc drogues...
Aquest ésser rabiós se m'acosta massa. Explota! Així!
Les aranyes faran una festa...

Aquest tros de menjar m'ha quedat prou bé. És bo. Una mossegada. Expel-leixo orina.

Qui ha tocat el sensor de l'exterior? obro una finestra en el meu món. El crido i no em sent. Un home de mitjana edat. Com jo. Despultat. Em fa signes amb les mans. És estrany, però ell sembla tranquil i somriu educadament.
Sembla un amo com jo. No coneixia gaire bé la gent dels altres equips. La seva cara no m'és familiar. Fa anys que no surto. Em fa una visita? Pels vells temps? És un altre exiliat? No ho crec. Són uns desmanegats. Faig una ullada a tot el perímetre. No me'n fio... Res. No hi ha res sospitos.

És igual... Si no surto del meu terreny estic totalment protegit. Res em pot fer mal excepte jo mateix... Ve sol i no porta armes....

Desconnecto el món.

| projecte 10 > minilectura |

Karl: Una mica més i em mateu a mi i tot! Sou uns animals! La propera vegada haurem d'estalviar més munició! Sí senyor! Sou els millors! En Factory10 no ha pogut ni saludar! Brutal! Del seu cap no n'ha quedat ni les dents! Ha mort a l'acte!

Marthia!

Susse: Em sembla que l'he tocat!

Derek: Jo al pit, em sembla!

Otto: Jo al cap!

Rudolf: Jo també!

Blanca: Jo també!

Josh: Jo també! Em sembla que gairebé tots l'hem encertat! Els nervis i l'instint de supervivència fan que tothom tregui el millor de si mateix.

Melvin: És perillós el fet d'entrar a la seva parcel·la ara que és mort?

Josh: No ho sé. Algú sap si podem entrar al seu quadrat? Ens passarà res?

Karl: Jo hi entro. Vaig a trepitjar-la. Si ja ara em passa alguna cosa voldrà dir que més endavant segur que no podrem continuar.

| projecte 10 > minilectura |

Karl: Mireu què he trobat a l'esquena d'en Factory 10! Veniu!

....

Ho veieu? Aquí.

He posat el ganivet dins d'aquesta antiga petita cicatriu. N'he extret aquest microxip!

Kim: Què vols dir?

Karl: Vull dir que el xip és la clau! És la part que em faltava per lligar! Agafeu-lo!

El microxip fa de pont entre la parcel·la i el seu amo!

Segur que el xip comproba l'ADN del subjecte que el duu cada vegada que la parcel·la ho requereix.

Segur que aquest tipus de microxip és el que identifica cada amo de cara a la seva única parcel·la!

1 amo per a 1 parcel·la!

Per això cap de nosaltres pot ser un amo. No tenim cap xip específic només per a nosaltres mateixos implantat a l'esquena!

Khan: Com ho saps tot això?

Karl: No sempre he estat un exiliat... Abans era un informàtic... I dels bons.

| projecte 10 > minilectura |

Melvin: Estic ben suat! Ja portem 5 execucions i ningú sap quantes més n'hauem de fer! Quan tanco els ulls només veig caps oberts i sang. Algú té una mica d'aigua?

| projecte 10 > minilectura |

Karl: Com? Esteu trontollant! Noteu el mateix que jo? El terra es mou! Pot ser un terratrèmol?

Blanca: P... Pot ser b... bo, això?

Karl: V... Vigileu! Els mons encara funcionen! Si... Si els mons es desconnectessin seria una... Una oportunitat única!

Khan: És... És un terratrèmol... Segur! I va a més!

BJORN10.PENSAMENT-CREACIÓ: MÉS FORT! CRIDA PER MI! VULL MÉS POTÈNCIA!

| projecte 10 > minilectura |

Presentadora de les notícies de WWW TV NEWS: Lamentem interrompre la previsió del temps amb una notícia d'última hora.

EXPLOSIÓ NUCLEAR A L'ILLA HELSINTAT, DE LA UNIÓ DE REPÚBLIQUES.
LA CAUSA: UN TERRATRÈMOL.

Aquest ha estat el fatal i imprevisit desenllaç d'una polèmica detonació nuclear d'assaig per part de les nostres autoritats. Esperem imatges del director de l'operació, que està a punt de sortir en roda de premsa. Mentrestant, farem un petit resum de la pujada de to d'aquests últims dies en les acusacions i moviments de tropes a les fronteres del nostre país i del país veí, la Unió de Repúbliques.

Les nostres autoritats de l'Estat Federal han respost a les creixents amenaces hostils per part de la dictadura de la Unió de Repúbliques amb un gest no menys hostil, la detonació submarina per sorpresa d'un cap nuclear prop de les illes Grenla (on hi ha l'illa Helsintat), en els límits dels nostres territoris i de la Unió de Repúbliques.

Aquest fet, que molts mediadors internacionals no han dubtat a manifestar com a provocació definitiva al règim dicatorial de la Unió de Repúbliques, pot suposar l'espurna que porti a l'inici de la guerra oberta.

L'assaig nuclear per sorpresa, en principi inofensiu al ser provocat sota l'aigua, ha causat un gran terratrèmol que s'ha propagat a les illes Grenla, i concretament a l'illa Helsintat (illa del reconegut científic).

El terratrèmol podria haver desestabilitzat el reactor d'una petita central nuclear subterrània de l'illa Helsintat, provocant una segona explosió nuclear, que ha arrasat l'illa. El foc no s'apaga i el gran núvol de radiació depèn del vent.

Es desconeix el nombre de víctimes de l'accident, degut al fort hermetisme de les autoritats de la Unió de Repúbliques, però veus expertes ja han parlat de SUPERVIVÈNCIA HUMANA ZERO a l'illa Helsintat. Cap supervivent.

Es treballa amb la hipòtesi que el terratrèmol hagi trencat el reactor del suposat generador nuclear de l'illa Helsintat, provocant la fuga de tot el líquid refrigerant.

Ara, els interrogants que s'obren són:

Què passarà amb el gran núvol de radiació que s'ha format i s'està formant?

Quines mesures prendrà el govern de la Unió de Repúbliques a l'illa Helsintat?

Hi haurà guerra amb la Unió de Repúbliques?

Em comuniquen que ja ha començat la roda de premsa del director de l'assaig nuclear, el Sr. Karol Vostok. Connectem-hi.

Karol Vostok: El nostre objectiu mai no ha estat, en cap dels casos, provocar un terratrèmol, i encara menys, provocar un desastre nuclear en territori de la Unió de Repúbliques. Repeteixo, la nostra intenció era només controlar l'abast d'una detonació atòmica submarina dins del nostre territori, sense alterar la pau internacional. És evident que no ha estat així, i prendrem les mesures necessàries.

Lamentem profundament totes les víctimes de les illes Grenla i expressem el nostre condol a les seves famílies. No es tornarà a repetir un desastre semblant per part del nostre país.

En cap cas teníem constància d'un reactor nuclear a l'illa Helsintat. Cap dels nostres serveis d'informació ens havia alertat d'aquest fet. De ben segur que hauríem actuat d'una manera diferent si ho haguéssim sabut.

Estem rebent imatges de satèl·lit de la zona afectada. Us les enviem als vostres terminals ara mateix. S'admeten preguntes.

Periodista: Què són totes aquestes formes quadrades que estan per tota la superfície de l'illa Helsintat? N'hi ha un gran nombre!

Karol Vostok: Encara no ho sabem. No sabem si són un agreujant de l'accident o no. El govern de la Unió de Repúbliques no n'ha volgut donar cap detall. Fa molts anys que hi són. Les teníem controlades, però no suposaven cap amenaça. Són instal·lacions militars amb una amenaça de nivell verd. Els nostres satèl·lits fa molts anys que no hi detecten cap moviment. L'illa es va militaritzar anys després de crear-se la Unió de Repúbliques. No comptàvem amb la presència d'una central nuclear d'energia.

Periodista: Pensen enviar ajuda a la zona afectada?

Karol Vostok: Dubto que el govern de la Unió de Repúbliques ens hi deixi intervenir. De totes maneres, tota l'ajuda que es pot enviar a la zona ha de ser robotitzada. Cap ésser humà pot entrar en el sector, degut a la radiació. Moriria.

Presentadora de les notícies de WWW_TV_NEWS: Atenció! Acaba d'aparèixer el president de la Unió de Repúbliques en una aparició pública pel seu canal de televisió estatal. Escoltem-lo.

President: Avui hem estat testimonis i víctimes d'un atac inconscient realitzat per aprenents a militars. Ciutadans, el nostre estat és fort i anirem endavant. Necessitem més unitat que mai contra els enemics sense valors. Tenim la tecnologia per vèncer si arriba el moment. Tota la cúpula del govern estem valorant quina serà la nostra reacció, però el que podem avançar és que serà equitativa. Amb duresa.

Presentadora de les notícies de WWW_TV_NEWS: Paraules fortes. Tots els ciutadans estem esperant els resultats de la feina que estan fent els diplomàtics per tal d'aturar una guerra que ja sembla una realitat ineludible. Connectem amb un dels diplomàtics que està tornant a entrar a l'interior de l'ambaixada de la Unió de Repúbliques al nostre país. La tensió i el cansament es mostren a la seva cara.

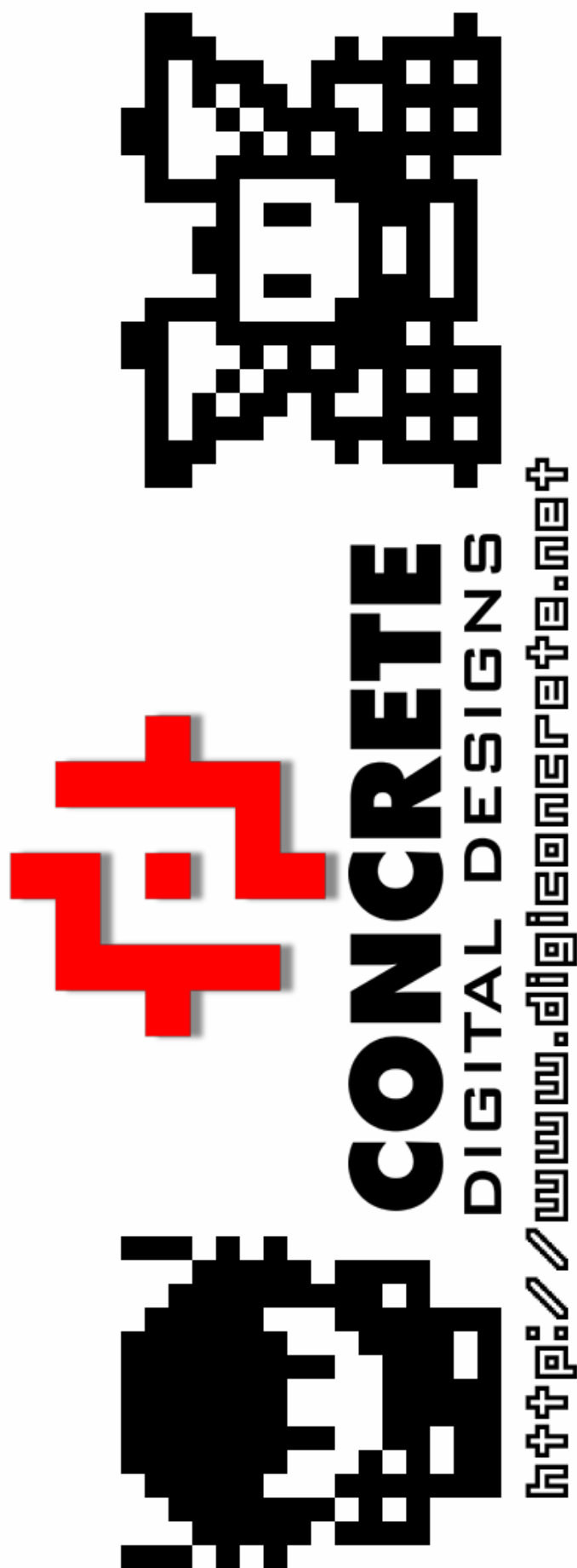
Embaixador, com està encarant aquest delicat assumpte?

Embaixador: Fem el que fem, la mort sempre guanya. Hem de garantir un futur als nostres fills. Sigui com sigui.

Sigui com sigui.

Presentadora de les notícies de WWW_TV_NEWS: Gràcies, embaixador. Nosaltres fem un petit descans. Passem a publicitat.

[Sovint, la realitat és molt més complexa del que un mai es pot arribar a imaginar.]

Tots els textos d'aquest llibre, dissenys 3D, dissenys 2D, dissenys 8 bits i fotografies han estat creats per:
Joaquim Vidal Juventench de
CONCRETE DIGITAL DESIGNS.

Moltes gràcies a:

- Climent Llimós [idees]
- Sílvia Mellado [idees]

- Tu [per gaudir del llibre]

AQUEST LLIBRE ÉS DE FRANC.
NO ES POT VENDRE.